Zaterdag 8 April 1944

DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4177

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

CHRISTUS IS VERREZEN.

Het Paasfeest is het oudste en hoogste Christelijke feest, waarschijnlijk reeds door de Apostelen ingesteld. Het is ingevoerd ter herdenking aan de glorierijke verrijzenis van Onzen Heer Jezus Christus.

Op de vroege morgen van het Paasfeest stond Christus glorierijk uit het graf op. Een Engel kwam, wentelde de zware steen van het graf en zette zich daarop neer. De bewakers vluchtten verschrikt naar de hogepriesters. Deze kochten hen om, opdat zij zouden zeggen, dat het lijk gestolen was ,terwijl zij sliepen.

De verrezen Heiland toonde zich dikwijls aan Zijn vrienden en leerlingen; het eerst aan de Heilige Magdalena, dan aan de overige vrouwen en vervolgens aan den Heiligen Petrus, de leerlingen op de weg naar Emmaus en Zijn Apostelen. Nog dikwijls verkeerde Hij vóór Zijn hemelvaart met Zijn leerlingen en onderhield zich met hen, opdat er niemand aan Zijn verrijzenis zou mogen twijfelen. Hierdoor bezegelde Christus alles wat Hij gedaan en geleerd had, nl. Zijn Godheid, waarop het ganse verlossingswerk berust.

De Heilige Paulus schreef in zijn eerste brief aan de Corinthiërs: „Indien Christus niet verrezen was, dan was vergeefs ons prediken en ook vergeefs uw geloof." Daarom viert de Kerk deze dag zo feestelijk en herhaalt in deze feesttijd zo dikwijls de jubelroep Alleluja en het woord van den Psalmist: „Dit is de dag die de Heer gemaakt heeft, laat ons jubelen en vrolijk zijn in Hem."

„Gelijk Christus verrezen is van de doden, zo laat ook ons wandelen in een nieuw leven". Met deze woorden, waarvan zich eertijds de Heilige Paulus bediende, vermaant ons de Heilige Kerk, dat wij naar het voorbeeld van Christus van de dood opstaan en een nieuw leven beginnen zullen. Wij sterven geestelijk als wij zwaar zondigen, wij staan van de doden weer op als wij boete doen. De Heilige Kerk verlangt van ons in deze tijd, dat wij onze zonden belijden en daarna het Heilig Sacrament des Altaars ontvangen. Onze opstanding moet gelijk zijn aan de opstanding van Christus. Hoe is dit geschied?

De Heilige Bonaventura zegt, Christus is verrezen, vroeg, waarlijk, geheel en voor altijd. Evenzo moet ook gij, Christen, verrijzen. Ten eerste vroeg, dat wil zeggen: zonder dralen en zonder uitstel van de boete. Ten tweede, waarlijk en niet schijnbaar. Zo dient ook uw boete een ware boete en uw biecht een waarlijk rouwmoedige en zorgvuldig voorbereide belijdenis te zijn. Ten derde, Christus is geheel verrezen, alzo moet ook gij geheel opstaan uit de zonde door oprecht te biechten, zonder iets te verzwijgen en met het vaste voornemen de zondige gelegenheden te vermijden. Voorts is Christus verrezen voor altijd, hetgeen wil zeggen, dat Hij na Zijn opstanding niet meer is gestorven. Zo moeten ook wij opstaan door een ware bekering en niet weder sterven door een nieuwe zonde.

P. Mattheus Vogel S.J.

Na de verovering van Czernowitz naderen de Russen de grens van Tsjechoslowakijen. Delatyn, op slechts 25 kilometer van de Tartaren Pas aan de oude Tsjechoslowaakse grens, is ook al veroverd. Verder is de spoorlijn Pervomaisk Byeltsy van den vijand gezuiverd. Ten Zuid-Oosten van Byeltsi, ten Zuiden van Vozensensk en in de richting van Odessa wordt vordering gemaakt. Andere troepen trekken naar Kovel.

„GEEN GROTE VERLIEZEN VERWACHT".

Generaal Omar Bradley zeide in een toespraak tot de officieren van het voetvolk, dat bij de Noordamerikaanse bestorming van Hitlers bolwerk uit het Westen, zij zich niet in een bloedbad zullen storten, doch „daar zullen gaan voor een beslissende strijd, gesteund door een concentratie van vlootgeschut en luchtbombardementen".

De Generaal verklaarde, dat de bestorming van de Atlantische wal een taaie karwei en „de grootste vertoning ter wereld" zal zijn, doch het geklets over ontzaggelijke verliezen is belachelijk". (Met het Noordamerikaanse voetvolk ergens in Engeland, (AP) 7.4).

MILITAIRE ZONE.

Gemeld wordt, dat de gehele Helleense kustlijn tot militaire zone is verklaard door het Duitse Hoofdcommando. Dit wijst op een Duitse nervositeit met het oog op de mogelijkheid van een Geallieerde invasie van Hellas. (Istanbul, (AP) 7.4).

NOORDAMERIKAANSE VLOOT BOEKT ENORM SUCCES.

Marine-autoriteiten zijn verrukt over de officiële berichten, dat Noordamerikaanse oorlogsschepen de wateren op 1000 kilometer van de Philippijnen drie dagen lang hebben beheerst, terwijl honderden vliegtuigen van vliegdekschepen dood en vernieling zaaiden op duizenden kilometers ten Westen van Truk. Niet een enkel oorlogsschip werd beschadigd en slechts 25 vliegtuigen gingen verloren als de prijs voor het tot zinken brengen van 22 vijandelijke schepen, het beschadigen van 18 waaronder een slagschip, . het definitief vernielen van 160 Nipponese vliegtuigen en het vermoedelijk vernielen van nog 74, afgezien van de verwoesting welke werd aangericht op Palau, Yap. Ulithi en Woleai. Het verlies aan Noordamerikaanse manschappen bedroeg 18, allen vliegers.

Dit wapenfeit waarbij niet één oorlogsschip verloren ging, kan worden vergeleken met de verrichtingen van 16 en 17 Februari bij de aanval op Truk waarbij 23 schepen tot zinken gebracht werden, 6 waarschijnlijk tot zinken gebracht werden en 201 vliegtuigen werden vernield; en met de aanval van 22 Februari op de Marianen waar 2 vijandelijke schepen tot zinken gebracht werden, 9 werden beschadigd en 135 vijandelijke vliegtuigen werden weggevaagd.

Palau, een sedert lang versterkte Japanse vlootbasis op 850 kilometer ten Oosten van de Philippijnen en op ongeveer 7400 kilometer van Pearl Harbor, werd overweldigd en twee dagen lang bestookt. De grote Japanse oorlogsschepen verlieten de sterkte na van tevoren te zijn gewaarschuwd door patrouillevliegtuigen.

De Noordamerikaanse armada kon pas op 29 Maart haar aanvalsposities bereiken, doch in de nacht van 28 Maart werd een vluchtend Japans slagschip getorpedeerd en ernstig beschadigd door een duikboot, welke voorbij de beschermende torpedojagers glipte.

Vervolgens werd op 29 en en 30 Maart Palau bestookt door honderden vliegtuigen van vliegdekschepen. Op zijn minst 93 en vermoedelijk 122 Nipponese jagers werden in vlammen neergeschoten bij hun pogingen om de aanvallen te stuiten. Van 39 tot 55 werden op de grond of in het water vernield. Het communiqué van Admiraal Nimitz waarin de resultaten werden bekendgemaakt, zeide, dat 25 vijandelijke schepen te Palau tot zinken werden gebracht, waaronder 2 torpedojagers, een niet geïdentificeerd oorlogsschip, 16 vrachtschepen. Bovendien werden er beschadigd — met inbegrip van het slagschip dat wegvluchtte — een torpedojager, een groot herstellingsschip, 3 olieschepen en 12 vrachtschepen. Op de Palau-eilanden werden 60 gebouwen verwoest, waaronder 20 pakhuizen. Hangars en dokken werden in lichterlaaie gezet. Een phosphaatfabriek werd beschadigd. Een steiger waar erts ingeladen wordt, werd getroffen. (Pearl Harbor, (AP) 6.4).

BEKENDMAKING VAN DE MARINE.

Als volgt luidt een communiqué van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan: „In de nacht van 5 op 6 April werd 44 ton bommen op Wake Island geworpen door Liberators van de 7e leger-luchtmacht. Grote ontploffingen werden waargenomen in de gebieden der opslagplaatsen en in het gebied waar vliegtuigen worden hersteld en onderhouden. Dezelfde dag bombardeerden Mitchell bomenwerpers van de 7e legerluchtmacht het eiland Ponape. Een grote brand werd op een der vliegvelden gesticht. Vier vijandelijke posities in de Mitchell bommenwerpers van de bardeerd en beschoten door Ventura patrouillevliegtuigen van de marine-luchtmacht, Dauntless duikbommenwerpers en Corsair gevechtsvliegtuigen van de 4e luchtmacht der mariniers, Mitchell bommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht en Hellcat gevechtsvliegtuigen van de marine. Startbanen werden getroffen en kanonstellingen beschoten. Al onze vliegtuigen keerden terug van al deze verrichtingen." (Washington, (AP) 7.4).

CORDELL HULL ZAL SPREKEN.

Het State Department maakte bekend, dat Cordell Hull Zondag van 18.30 uur tot 19.15 uur E.W.T. [18 uur tot 18.45 uur Curaçaose tijd — Red] voor de radio zal spreken over de buitenlandse politiek. Naar verwachting zal hij uitweiden over de 17 punten, welke hij onlangs in het kort opsomde, van de buitenlandse politiek. En waarschijnlijk zal hij bepaalde voorbeelden noemen op de wijze waarop die buitenlandse politiek ten uitvoer wordt gebracht. (Washington, (AP) 6.4).

Het nieuws van vandaag.

Het grote nieuws, dat al het andere verdringt, is natuurlijk. dat Christus op de derde dag na Zijn dood is verrezen. Dit nieuws van vrede is evenwel in scherpe tegenstelling tot het oorlogsnieuws, dat steeds dreigender klinkt, dreigend vooral voor de vijanden van de rechtvaardigheid en de vrijheid.

Uit Pearl Harbor wordt bekend gemaakt, dat de Noordamerikaanse vloot bij haar aanvallen van 28 tot en met 30 Maart op slechts duizend kilometer van de Philippijnen bij Palau, Yap, Ulithi en Woleai 28 Japanse schepen heeft vernield en nog 18 heeft beschadigd. Een Japans slagschip, dat de haven van Palau ontvluchtte, werd door een Noordamerikaanse duikboot getorpedeerd en ernstig beschadigd. 160 Japanse vliegtuigen werden definitief of vermoedelijk vernield en voor al deze successen betaalden de aanvallers slechts de prijs van 25 vliegtuigen, waarvan nog verschillende inzittenden gered werden, zodat slechts 18 vliegers verloren gingen.

Ponape, Wake en verschillende eilanden in de Marshallgroep zijn wederom aangevallen, zomede verschillende doelen in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, waar Generaal MacArthur de scepter voert.

Aan het Russisch front wordt de vernieling der omsingelde Duitsers voortgezet. Bij Skala worden de omsingelde divisies uitgeroeid en bij Razdelnaya. Bovendien lopen nog tienduizenden nazies te Odessa gevaar geheel te worden ingesloten. De Russen bevinden zich op nog slechts 16 kilometer van Odessa en overal aan het actieve gevechtsfront blijven zij vordering maken, met uitzondering van de sector van Tarnopol. Duitse tegenaanvallen hebben daar evenwel niet het gezochte resultaat. Het Italiaanse front toont nog geen belangrijke verandering, maar de Geallieerde luchtmacht blijft actief en richt haar aanvallen de laatste dagen vooral op doelen in de Balkan. Woensdag was Zagreb, de hoofdstad van Croatië, het grote doel.

De Geallieerde vliegtuigen, die hun bases in Engeland hebben, zijn de laatste dagen niet zo dikwijls en in niet zulke grote aantallen uitgetrokken. Maar hedenmorgen gaven verschillende Duitse radio's weer de waarschuwing, dat Geallieerde vliegtuigen zich begaven in de richting van het Reich.

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 7 April vochten onze troepen ten Westen van Skala voor de uitroeiïng van de omsingelde vijandelijke groep en sloegen zij de pogingen af om naar het Westen uit te breken. Wij veroverden 5 JU52 transportvliegtuigen, 17 kanonnen van verschillend kaliber, 7 tanks en 1400 vrachtauto's. Ten Zuid-Westen van Tarnopol sloegen onze troepen de aanvallen af van grote vijandelijke strijdkrachten voetvolk en tanks, die poogden door te breken naar de omsingelde vijandelijke groep.

In de richting van Kisjinev veroverden onze troepen na twee dagen van hardnekkige gevechten het voornaamste districtscentrum van de Moldavische Republiek de stad Ordeyev, belangrijk sterktepunt in de Duitse defensies op de toegangswegen naar Kisjinev. .

In de richting van Odessa veroverden onze troepen Belyayevka, districtscentrum van het Odessa-gebied en meer dan 60 andere plaatsen, waaronder Karstal, op 27 kilometer ten Noord-Westen van Odessa. Andere grote plaatsen, welke veroverd werden, waren Kopokleyevka, Budennovka, Yeremeyevka, Maldein, Vainiky, Marinovka, Novaya Metovka, Kubanka, Staraya Dafinovka en Novaya Dafinovka (op 16 kilometer ten Noord-Oosten van Odessa).

Nog andere grote plaatsen, die veroverd werden in de richting van Odessa waren Sjebanka, Grigoreyevka en de spoorwegstations Kosjkova en Kremedovka. Een belangrijke groep Duitse troepen, bestaande uit de resten van vijf of zes divisies, is omsingeld door onze troepen ent Noorden van Razdelnaya en wordt uitgeroeid.

Op 6 en 7 April lieten de Duitsers in dit gebied meer dan 5000 doden op het slagveld liggen. Meer dan duizend Duitse officieren en manschappen werden gevangen genomen. 64 Kanonnen en 24 tanks werden veroverd.

Bij het station Vesely Kut veroverden onze troepen 1100 spoorwegwagons geladen met verschillende vrachten, waaronder 74 wagons met granaten, 31 met vliegtuigbommen, 81 met voeder en 50 met fabriekmateriaal dat de Duitsers uit Odessa naar Duitsland voerden.

Volgens voorlopige gegevens maakten onze troepen bij de verovering van de stad en het spoorwegknooppunt Razdelnaya het volgende buit: 44 kanonnen, waaronder 12 zware kanonnen, 17 locomotieven, 5000 spoorwegwagons met militaire voorraden, 3 opslagplaatsen, 6 spoorwegtreinen waaronder een met kanonnen en tanks en twee treinen met Duitse gewonden. In andere sectoren van het front werden op enkele punten gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 6 April vernielden of ontwrichtten onze troepen aan alle fronten 40 Duitse tanks. 45 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 7.4).

De Franse inslag van het Haïtiaanse volk.

Dr. Laubachs strijd tegen het analfabetisme.

Het analfabetisme verdwijnt zo snel, dat Teun Dons boeken ook verdwijnen.

door
Teun Don

Hoe langer je in Haïti woont, hoe moeilijker het wordt om erover te schrijven. Het gaat je een beetje als wanneer je hier zou worden gevraagd hoe het leven in Europa eigenlijk is. Ik wil hiermee niet zeggen, dat Haïti ook maar enigermate uitgestrekt is: Sicilië als eiland is iets groter dan het eiland Hispaniola dat de Haïtiaanse en Dominicaanse republieken beide herbergt. Maar ik ken Sicilië ook en hoewel je, — voor de oorlog — hele reizen moest doen om van het ene punt naar het andere te komen, was het toch een eiland uit een stuk. Het is ongeveer hetzelfde als met ons eigen kleine Nederland, waar er zovele verschillende dialecten worden gesproken en waar de mensen in de verschillende provincies zo verschillend zijn, dat je dikwijls het gevoel hebt in een ander land te komen, wanneer je alleen maar een klein reisje per auto hebt gemaakt. Ik kan nog altijd op een paar kilometer nauwkeurig vaststellen, alleen naar het dialect dat een Nederlander spreekt, uit welke stad of streek hij komt. Behalve dan natuurlijk, dat je ook heel nauwkeurig kunt constateren uit welk milieu hij afkomstig is en dit bij elkaar gevoegd, maakt het tussenbeide mogelijk zoals dit eens het geval was met een politiechef op Aruba, stad en straat beide te indenficeren.

Hetzelfde nu, op een andere manier is het geval in Haïti. Het is het zoveel té meer voor hem, die het Creools beheerst. Er is een zeker Creools accent in het beschaafde Frans der „Elite".

Hier kun je ook, met een beetje fijn gehoor al vast stellen of de persoon in quaestie al gedurende vele generaties tot deze elite behoort. Maar voor den kenner van het Creools zelf, is het na twee minuten luisteren al mogelijk op een paar kilometer nauwkeurig te bepalen waar hij vandaan komt

Huidkleur van geen belang.

Een ander punt is, en dit is ook heel belangrijk in Haïti, zijn huidkleur. Dit heeft wederom te maken met Haïti's geschiedenis. Voor de onafhankelijkheidsoorlog waren er twisten en vetes tussen de mulatto's, de „zwarten" de donkeren, de gelen, de blanken. In sommige districten zijn de lichter gekleurden toentertijd volkomen verdreven of uitgeroeid, maar in andere weer hadden ze de overhand en hebben de overhand behouden. En het uiteindelijk gevolg van de bevrijdingsoorlog en Haïti's onafhankelijkheid is dit, dat het verschil van huidkleur hoegenaamd geen rol in het sociale of politieke leven van Haïti speelt.

Er bestaat een uitgesproken kaste-gevoel, maar dit heeft met huidkleur niets te maken. Integendeel: zoals dit vanzelfsprekend overal ter wereld, waar rassen zich hebben vermengd te bespeuren is: het werkelijke diepere klassengevoel is hier een zuiver product van sociale en dus, na enige generaties, culturele verschillen. Dit heeft wederom met Haïti's geschiedenis te maken.

Sinds onheuglijke tijden was het de gewoonte der Franse, blanke, meesters hun kinderen naar Frankrijk te sturen om daar hun opvoeding te genieten. Ook na de revolutie werd dit voortgezet. En omdat diegenen die zich dit konden permitteren financieel in tamelijk gegoede omstandigheden verkeerden, waren dus het bezit van goede manieren, verfijnde smaak, en het spreken van een verfijnd Frans automatisch ook een privilege van de beter gesitueerden. Dit wederom bracht met zich mede, dat een ieder, die door een gril van het noodlot tot een betere positie of meer geld kwam, ogenblikkelijk zijn vrouw, en kinderen naar Frankrijk stuurde om daar de beschaving op te doen, die nu eenmaal tot de noodzakelijke eisen van zijn nieuwe standing behoorde. En zo is het gebleven. Aan de andere kant zijn natuurlijk ook vele van de oudere Elite verarmd en die wederom, om op te maken voor hun verlies aan geld, willen door hun goede manieren en goede smaak tonen, dat ze een onverbrekelijk geheel met de „leidende klasse" vormen.

Hemelsbreed verschil tussen ontwikkelden en lagere bevolking.

Over het leven in Haïti te vertellen, wordt daarom zo moeilijk, om dat er een hemelsbreed verschil bestaat tussen de levenswijze van de ontwikkelden en de lagere bevolking.

Momenteel is er een grote beweging om het volk te leren lezen. Hoe moeilijk dit is is alleen al begrijpelijk uit het feit, dat de lagere bevolking als taal het toch achteraf vrij primitieve Creools heeft. Op de scholen werd sinds voor kort alleen maar Frans onderwezen. Dit was nu helemaal niet zo verkeerd, omdat het Creools uiteindelijk een verbastering van het Normandische dialect is. Daar waar het goed ging, leerden de kinderen de hoog-Franse taal en het is een bekend feit, dat kinderen een nieuwe taal met groot gemak leren.

Later, na schooltijd, waren er

natuurlijk velen, die in contact bleven met de meer intellectuele kringen waar Frans wordt gesproken. Maar het overgrote deel kwam na schooltijd terug in een omgeving waar men uitsluitend Creools sprak, en dit overgrote deel vergat na korte tijd al het op school geleerde en had dan na enige tijd helemaal geen gelegenheid het op school geleerde lezen en schrijven in het dagelijks leven toe te passen.

Daarbij moet men niet vergeten, dat het aantal scholen toch maar heel ontoereikend was en dat het slechts een heel klein gedeelte van de bevolking bereikte.

Franse inslag en liefde voor litteratuur gaan altijd samen.

Wil een bevolking echter evolueren, dan moet ze in staat zijn de krant te lezen, en merkwaardigerwijze behoort het tot de bizondere eigenschappen van alle volken, die met de Franse cultuur in innige aanraking komen dat ze een grote liefde voor litteratuur tonen. Om nu op een andere manier de grote massa te bereiken heeft wederom Haïti's grote President, Dr. Elie Lescot een oorlog op grote schaal tegen het analphabetisme verklaard.

Als veldheer in deze strijd fungeert Dr. Laubach, die deze strijd reeds in de uiteengelegendste delen der wereld heeft gevoerd. Hij deed het in Rusland en onder de Indianen en zijn systeem is heel eenvoudig: hij leert de taal, die door het gewone volk wordt gesproken en schrijft die taal in fonetisch schrift. En zo laat hij tekeningen zien van dingen die algemeen in gebruik zijn, schrijft er fonetisch de naam onder en doet dat hier natuurlijk in het Creools. De resultaten zijn verbluffend: velen leren lezen in een paar weken tijds, er zijn bizonder begaafden die het binnen de drie vier dagen te pakken hebben. Zij, die eenmaal kunnen lezen hebben de verplichting het anderen bij te brengen.

Haïti's analfabetisme is ten dode gedoemd.

Wanneer iemand, die heeft leren lezen drie nieuwe leeskundigen heeft weten te vormen, krijgt hij een prijs.

Deze campagne heeft in ontzaglijk korte tijd een sensationeel succes. Het Ministerie voor Onderwijs en Opvoeding geeft een blaadje in het Creools, in de spelling van Dr. Laubach uit dat in het gehele land vrijwel gratis verkocht wordt.

Natuurlijk blijft het niet bij het lezen van het Creools alleen; wanneer men eenmaal Creools kan lezen, zijn de grondslagen gelegd voor het lezen van het veel ingewikkelder Frans. Maar als deze campagne zo blijft aanhouden, verwacht men, dat binnen enige jaren tijds het analfabetisme volkomen tot het verleden zal behoren.

Dat dit van ongelooflijke betekenis voor de verdere ontwikkeling van Haïti zal zijn, behoeft wel geen verder betoog.

Mijn tuinjongen boven in de bergen van Kenskoff zit elke dag, wanneer hij maar een ogenblikje tijd heeft, te lezen.

En toen hij dit deze zomer deed, was hij altijd omringd door een groep van bewonderaars. Dezer dagen bleek me, dat zijn groep bewonderaars niet meer bestond: die kunnen nu zelf lezen, maar nu lenen ze elkaar al eenvoudige boeken en zo nu en dan verdwijnt er al een tijdschrift of een brochure over de oorlog uit mijn kamer. In dit geval ben ik persoonlijk edelmoedig met mijn litteratuur en veroordeel deze nieuwe „boekhouders" niet.

Maar de Haïtiaanse samenleving zal wel heel erg tengevolge van deze campagne veranderen: hoe langer hoe meer zullen de scheidsmuren tussen de klassen verdwijnen.

Tenslotte is het ook in een generatie tijd mogelijk geweest om het analphabetisme in Rusland te doen verdwijnen waarom niet in het zo veel kleinere Haïti?

Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Op het Kantoor der Kamer liggen voor belangstellenden ter inzage, aanbiedingen met prijsopgaven, vanwege de N.P.C. ontvangen: „op geëmailleerde artikelen en benzine-lichtaggregaten van 5, 7½ en 25 K.W.

De Secretaris.

Curaçao.

VAN DER LAAN TE LONDEN.

Meester Th. van der Laan, oud-ProcureurGeneraal, is op 5 April te Londen aangekomen.

De Heer L. F. Jansen, auditeur generaal voor Nederlands Indië zal as. Woensdag op doorreis naar Suriname op Curaçao aankomen (G.P.D.).

PAASVIERING OP GROOT KWARTIER.

Morgen, de Eerste Paasdag, zal op Groot Kwartier om 8.30 uur een gezongen Hoogmis gehouden worden door het Nederlands Mannenkoor „Laus Deo et Mariae", waarbij het Jongenszangkoor van het St. Thomascollege ook zal meezingen. De Paaspreek zal in de Nederlandse taal gehouden worden. **Tweede Paasdag:** om 6.30 uur gelezen Mis en om 7.30 uur Gezongen Heilige Mis.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C. 1e Paasdag:** geen wedstrden.

2e Paasdag: om 10 uur: Neptunus — Mobilia.

TENTOONSTELLING VAN KINDERTEKENWERK.

De Heer L. W. de Wit, secretaris van de Curaçaose Vereniging voor Opvoeding en Onderwijs, schrijft:

In het begin van het vorige jaar werd door de „Curaçaose Vereniging voor Opvoeding en Onderwijs" een tentoonstelling georganiseerd van Kindertekeningen uit Canada en Jamaica die met de daaraan verbonden lezingen en uiteenzettingen de belangstelling voor dit onderdeel van het onderwijs verlevendigd heeft.

Voor zover dit nodig en mogelijk was werkte deze tentoonstelling stimulerend en inspirerend vooral wat betreft de vrije uiting in de tekening.

Ook op Aruba werd op initiatief van den Heer Inspecteur van het Onderwijs de tentoonstelling met de voordrachten gehouden, zodat ook daar de dadendrang geactiveerd werd.

De tentoonstelling van werk van onze eigen kinderen, van Curaçao, Aruba, Bonaire en de Bovenwindse eilanden zou reeds in de vorige Kerstvacantie gehouden zijn, maar moest om technische redenen uitgesteld worden.

De Curaçaose Vereniging voor Opvoeding en Onderwijs heeft thans in samenwerking met het Departement voor Onderwijs en Volksontwikkeling dit grote werk georganiseerd. Nu is men klaar en wordt in de Gymnastiekzaal van de A.M.S. een zeer bizondere collectie kindertekenwerk bijeengebracht, zoals Curaçao dat nog niet heeft gezien. Daar hier het werk van onze eigen kinderen te zien is en dat van hun vriendjes op de andere eilanden, zal de belangstelling van groot en klein zeker groot zijn. Wel hebben wij hier geen werk van bizondere kunstscholen, zoals het geval was met de Canadese expositie, maar deze tentoonstelling overtreft in verschillende opzichten de voorgaande.

De officiële opening door Zijne Excellentie den Gouverneur zal plaats vinden op Woensdag, 12 April des namiddags 16.30 uur.

Daarna zal de collectie te bezichtigen zijn iedere dag 's morgens van 10 — 12 en 's middags van 15 tot 18 uur. De entreeprijs is voor volwassenen 25 cent, terwijl kinderen onder begeleiding niets behoeven te betalen. Kinderen alleen betalen 10 cents.

Zaterdag ll. gaf de Voorzitter van de Curaçaose Vereniging voor Opvoeding en Onderwijs, de Heer J. van Bergeijk, een causerie over deze tentoonstelling voor de Curom in het Paedagogisch halfuurtje onder leiding van Frater Radulphus. Dezelfde causerie zal hedenavond gehouden worden in de Papiamentse taal.

Andere lezingen zullen in de week wanneer de tentoonstelling geopend is in een der aangrenzende localen voor het publiek gehouden worden, terwijl ook aan de bezoekers van de tentoonstelling tijdens de bezoekuren zoveel mogelijk inlichtingen zullen verstrekt worden.

Een Britse dwergduikboot, gelijk die, welke het Duitse slagschip „Tirpitz" op 9 September 1943 aanvielen in de Noorse wateren, komt aan de oppervlakte. Een lid der bemanning kan worden waargenomen midden op de duikboot. Dit is een officiële Britse foto

WEER MEDISCHE PUBLICATIES.

Weer zijn in de Verenigde Staten en in Colombia enkele publicaties van Curaçao's Dr. Philip H. Hartz verschenen. Gevoegd bij de lijst van medische publicaties van verschillende Curaçaose geneeskundigen, wordt dit in aanvulling op Dagblad Amigoe di Curaçao nr. 4160:

nr. 25. **Dr. Philip H. Hartz**, Contribution to the Histopathology of Filariasis (American Journal of Clinical Pathology, Januari 1944).

nr. 26. **Dr. Philip H. Hartz**, Quistes dermoideos ovaricos cancerosos (Boletin Clinico, Medellin, Colombia, Januari Februari 1944).

BENOEMINGEN.

De Luitenant ter Zee 1e klasse E. J. Gallas is met ingang van 29 Maart 1944 eervol ontheven van de functie van Degaussing Officier Curaçao en Asdic Officier Curaçao. Benoemd met ingang van dezelfde datum tot Asdic Officier, tevens belast met de opleiding monteurs en geschutmakers ,alsmede het toezicht op de electrische werkplaats is de Officier M.S.D. der 2e klasse K.M.R. vsd Ir. C. J. Markies. Met ingang van dezelfde datum is de Luitenant ter Zee 2e klasse K.M.R. vsd benoemd tot Degaussing Officier Curaçao (G.P.D.).

SCHILDERIJEN LEND.

De Heer Rob Lend verzoekt ons mede te delen, dat de kopers van schilderijen verzocht worden deze Dinsdagmiddag van 16 tot 18 uur af te halen aan de tentoonstellingszaal.

HET VROUWELIJK VRIJWILLIGERSCORPS.

Nederlandse vrouwen kunnen deelnemen aan de bevrijding van het vaderland door in te lijven bij het vrouwelijk vrijwilligerscorps. De Nederlandse ambassade te Washington heeft een **oproep gericht aan alle Nederlandse vrouwen in de Verenigde Staten;** de vrijwilligsters voor Nederland worden naar Londen gezonden, om daar haar opleiding te krijgen terwijl die voor Indië naar Australië gaan, maar een vooropleiding zullen hebben in deVerenigde Staten.

Te Londen worden reeds Nederlandse vrouwen opgeleid door het Rode Kruis; het corps zal in de beginperiode der bevrijding als militaire organisatie worden beschouwd en zullen aan militaire tucht onderworpen worden: onmiddellijk na de bevrijding zal het naar Nederland gaan en daar een groot arbeidsterrein vinden, zeker na de overstromingen, die reeds door de bezetters begonnen zijn en de andere vernielingen, die de vijand nog op het oog heeft. Het vrouwencorps in Australië is een militaire eenheid. (Aneta).

GEDOOD.

Weer is een Nederlandse Vaderlander door de Duitsers gedood, onder beschuldiging in het bezit van wapens te zijn en getracht te hebben een Duits politiebeambte te doden. De naam van den vaderlander is Peter Johannes Maria Vloet (Aneta).

De pijlen laten de Russische vorderingen zien. In de opmars naar Tsjechoslowakije hebben de Russen Kolomea veroverd. Andere strijdkrachten namen Czernowitz. In de richting van Odessa zijn de Russen intussen verder gevorderd dan op bovenstaand kaartje blijkt. Bij Kovel en Tarnopol meldt Berlijn hevige gevechten. De gebroken lijn is ongeveer het slagfront.

Buitenland.

JAPANSE BASIS GEBOMBARDEERD.

Meer dan driehonderd vliegtuigen hebben de Japanse basis van Hollandia (Nederlands Nieuw Guinea) gebombardeerd en de vliegtuigbasis met geringe verliezen voor de Geallieerden vernietigd. De basis, die na de luchtaanvallen op Wewak aanzienlijk was versterkt, werd in puin achtergelaten. Het is de grootste luchtaanval, die ooit in dit gebied heeft plaats gegrepen. Vier- en tweemotorige vliegtuigen kwamen in golven over; eerst waren het de zware bommenwerpers en voor de middag reeds was de luchtafweer buiten gevecht gesteld. Daarna kwamen de lichtere bommenwerpers en vernielden de startbanen, de loodsen, de munitie- en benzine opslagplaatsen en andere gebouwen.

De startbanen werden volledig vernield ,terwijl van de 288 vliegtuigen, die op het vliegveld waren, niet één meer bruikbaar was. 26 Japanse vliegtuigen werden neergeschoten en slechts één der Geallieerde vliegtuigen wordt vermist. Nederlands - Indische Mitchells hebben Penfui weer grondig onder vuur genomen, terwijl de Langgur luchthaven op de Kei-eilanden met 57 ton bommen werd bestrooid (Aneta).

IN DE STILLE ZUIDZEE.

Van Timor tot Bougainville hebben Geallieerde vliegers lichte aanvallen uitgevoerd met goede resultaten. Een vijandelijk schip, dat met olie geladen was, werd tot zinken gebracht; een koopvaardijschip werd door twee bommen geraakt en in lichterlaaie gezet. Het eiland Wakede voor de kust van Nederlands Nieuw Guinea werd voor het eerst **gebombardeerd met 29 ton** aan springstoffen. Torpedo- en duikbommenwerpers bestookten de Japanners in het gebied van de Keizerin Augusta Baai op Bougainville in de Salomons Archipel. Middelzware bommenwerpers wierpen 36 ton bommen op de vliegvelden Kara en Kahili. Numanuma werd door duikbommenwerpers aangevallen. Andere lichte aanvallen werden gedaan op de Japanners in deze gebieden. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan. (AP) 8.4'.

INUNDATIE VAN VLAANDEREN?

Een klein deel van Vlaanderen werd door de Duitsers onder water gezet nadat de dijken langs de kanalen werden doorgestoken, volgens het Belgische nieuwsagentschap Inbel. Verder werd gezegd, dat de vornaamste rivieren zeedijk en nog niet zijn doorgestoken om werkelijk grote stukken lands onder water te zetten, hoewel de voorbereidingen daartoe zijn getroffen om te worden uitgevoerd op het ogenblik van de Geallieerde landingen. (Londen. (AP) 8.4).

PAASDIENSTEN VOOR DE STRIJDKRACHTEN.

De Noordamerikaanse strijdkrachten zullen morgen ter gelegenheid van Pasen hun kerkelijke plichten nakomen van de frontlinies in Italië tot Londens Hyde Park. De grootste morgendienst zal waarschijnlijk gehouden worden in het Hyde Park. De Bisschop van Londen zal er spreken. De diensten beginnen om 7.30 uur en zullen over de gehele wereld worden uitgezonden. In Noord-Ierland zullen Katholieke diensten gehouden worden in de St. Bridgeth Kerk van Belfast.

Binnen geluidsafstand van de frontlinie zullen de Protestantse troepen van het 5e leger de ochtenddiensten bijwonen. Een morgendienst, welke in een Noord-afrikaanse stad gehouden zal worden, zal zowel door Christenen als Joden bijgewoond worden. (Londen. (AP) 8.)4.

Laatste Nieuws.

— **Luitenant-Generaal** Ira C. Eaker, Bevelhebber van de Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied, heeft een bezoek gebracht aan het Geallieerde strandhoofd ten Zuiden van Rome om te confereren met de bevelhebbers der grondstrijdkrachten over het meest doeltreffend gebruik van het luchtwapen.

— **Radio-Tokio** meldt, dat 21 Noordamerikaanse vliegtuigen, waaronder 15 bommenwerpers het Noorden van het eiland Hainan nabij de Zuid-Chinese kust Donderdag hebben aangevallen. Enige schade zou zijn veroorzaakt aan de Japanse installaties.

— **De Zweedse** radio meldde, dat Russische vliegtuigen het spoorwegknooppunt Rezekne in het Oosten van Letland gisteren hebben gebombardeerd. Een aantal gebouwen zou hierbij zijn vernield en ongeveer honderd personen zouden zijn gedood.

— **In de afgelopen** nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. In de namiddag van gisteren vielen Beaufighters van het Kustcommando een vijandelijke convooi voor de Noorse kust aan. Een groot koopvaardijschip werd met een torpedo getroffen en verschillende geleideschepen werden beschadigd door kanonvuur. Geen enkel vliegtuig wordt vermist.

— **Het communiqué** van Tito meldt, dat de Duitsers troepen aanvoeren uit alle delen van Serbië in een poging om de vorderingen der Partijgenoten te stuiten in het gebied van Ivanjica en de vallei van de rivier de Ibar ten Zuid-Oosten van Serajevo. Het bulletin zeide, dat de Partijgenoten onophoudelijk gevechten leveren tegen den vijand in dat gebied. In drie dagen van hevige gevechten drongen de Joegoslaven het dorp Petke binnen op 16 kilometer ten Zuiden van Mrkonjicgrad in het Westen van Bosnië. In een gecoördineerde beweging beletten andere eenheden de hoofdcolonne der Duitsers om Mrkonjicgrad te bereiken. Het communiqué zeide, dat op zijn minst vier Duitse troepen en voorraadtreinen werden ontspoord of opgeblazen in verscheidene delen van Joegoslavië.

— **Het DNB** zeide, dat een Noordamerikaanse luchtaanval op Berlijn hedenmorgen werd verijdeld. De vliegtuigen zouden de Elbe niet hebben kunnen oversteken en een der grootste nederlagen van de oorlog geleden hebben.

— **Generaal Giraud heeft geweigerd om af te treden als Opperbevelhebber der Franse strijdkrachten en heeft Generaal De Gaulle getart hem af te zetten in een „onaangename" conferentie van 30 minuten. Degaullistische kringen zeggen, dat de besprekingen evenwel voortduren en dat waarschijnlijk vanavond een beslissing zal worden getroffen.**

De Kroniek der Victorie.

3 April — Britse marine-vliegtuigen doen een geslaagde aanval op het Duitse slagschip „Tirpitz".

Boedapest wordt door Geallieerde vliegtuigen gebombardeerd.

Molotov verklaart, dat Rusland bij de invasie van Roemenië geen terreinwinst zoekt.

4 April — Boekarest voor het eerst door Noordamerikaanse bommenwerpers aangevallen. Het Franse Nationale Comité neemt twee communisten op.

5 April — De hoofdweg voor een Duitse aftocht uit Odessa door de Russen doorgesneden.

* * *

Ten minste twee van Hitlers bondgenoten staan op het punt hem in de steek te laten. Het enige wat hen nog weerhoudt van deze stap is de vrees, dat men zich hierdoor de représailles van de Duitse troepen op het hals zal halen met alle gevolgen van dien. Zowel Finland als Roemenië hebben reeds onderhandelingen aangeknoopt met de Geallieerden om tot een wapenstilstand te geraken.

Dr. Juhu Kusti Paasikivi, oud-minister van buitenlandse zaken en thans de Finse „vredesduif", vloog de vorige week naar Moskou met de bedoeling de bewoners van het Kremlin te vermurwen en te wijzen op de moeilijke positie waarin Finland zich bevindt — overal lopen in het land nog Duitse troepen rond en Finland is niet in staat ja en amen te zeggen op de voorstellen van Moskou al zou men dit nog willen.

Bij Paasiviki's terugkeer in Helsinki begonnen de bekende geruchten weer de ronde te doen. Uit deze geruchten kon evenwel niets anders worden opgemaakt, dan dat Finland uit de oorlog wil treden maar er nog geen kans toe ziet. Het Finse Parlement kwam bijeen en ging weer op reces zonder dat een beslissing werd getroffen over de vraag van oorlog of vrede. Maar Rusland is nog steeds niet begonnen met krijgsverrichtingen tegen zijn zwakkeren tegenstander, zodat men wel geloven moet dat Russen en Finnen tot een of andere verstandhouding gekomen zijn — welke zal de toekomst leren.

In Zuid-Oost Europa voelt opportunist Ion Antonescu dat de tijd nadert om zijn land naar het Geallieerde kamp over te brengen. Blijkbaar met medeweten van de Roemeense regering heeft de 70-jarige Prins Balbu Stirbey zich via Turkije naar Caïro begeven. De Prins was vergezeld van zijn dochter Prinses Elise, echtgenote van een Britsen majoor. En Stirbey zelf reisde met een Britse pas, hield te Ankara besprekingen met Britse diplomaten alvorens zijn reis naar Caïro met de Taurus Express voort te zetten.

Tijdens het vorige weekeinde begonnen de Russische troepen, die zich onder bevel van Maarschalk Ivan Konev aan de linkeroever van de Proet hadden samengetrokken, met de oversteek van deze rivier — volgens Rusland de grens met Roemenië. In Moskou belegde Viacheslaff Michailovitsj de eerste persconferentie met buitenlandse correspondenten om kond te doen van de invasie van Roemenië. Maar wat Molotov verder zeide was misschien van groter belang voor de wereld. „Met deze invasie zoeken wij geen terreinwinst", aldus zeide Molotov. „Zij wordt ondernomen om louter militaire redenen".

In Washington en Londen klapten de diplomaten in hun handen. Cordell Hull en Winston Churchill waren vol lof over de verklaring van Molotov.

In feite was de Sovjet-verklaring niets nieuws, want in het Atlantisch Handvest — meermalen door Rusland goedgekeurd en bevestigd — staat immers, dat de Verenigde Naties geen uitbreiding van haar gebied zoeken ten koste van anderen.

Hoe dan ook, hieruit meende men te moeten opmaken, dat de Sovjet Unie zich houdt aan haar internationale afspraken.

De enige valse toon in het concert was dan ook, dat in Washington een Kapitein van het Rode leger, lid van de Russische Aankoop Commissie, Victor Kravtsjenko, Rusland beschuldigde van „huichelachtige politieke manoeuvres" in de onderhandelingen met de Verenigde Staten en Groot Britannië; voorts, dat „de samenwerking met de democratische landen niet kan worden vervolgd, terwijl de Sovjet-regering en leiders in werkelijkheid een bedekte politiek van eigen maaksel volgen om doeleinden te bereiken, welke in strijd zijn met hun publieke uitingen".

Wij willen de verklaringen van Kravtsjenko laten voor wat zij zijn. Het is immers voor ons onmogelijk om uit te maken wat den man tot een dergelijke handelwijze bracht. Afwachten zij hier dus de boodschap.

Ontkennen willen wij echter niet, dat de verklaring van Molotov ook invloed zal hebben op de houding van Roemenië en voegt men hierbij nog de bombardementen op Boekarest, Ploesti en andere doelen in Oost-Europa dan krijgt men toch een aardig geheel van Geallieerde maatregelen welke de overgave van Roemenië en eventueel ook andere Balkanlanden slechts kunnen bespoedigen.

Duitsland zelf ziet met toenemende angst de dag der invasie naderen, niettegenstaande de uitlatingen der nazie-leiders, dat men gereed is om de stoot op te vangen.

Een der tegenmaatregelen, welke de Wehrmacht reeds getroffen heeft, is de inundatie van laag gelegen gebieden in Nederland, die eind Maart begonnen is. Wij gaven reeds een opsomming van de gebieden die onder water zouden zijn gezet. De bedoeling der nazies in dit opzicht is duidelijk. Niet alleen zal het water een grote belemmering vormen voor de invaderende Geallieerde legers, maar ook zal bij een eventueel Geallieerd succes de na-oorlogse herleving van de Nederlandse welvaart door deze verschroeide - aarde-politiek bemoeilijkt worden. Bij zeer bevoegde en deskundige personen hebben wij dezer dagen ons licht opgedaan over de mogelijkheden en nadelen van een dergelijke inundatie. Verheugend is dat men ons daarbij verzekerde, dat het onder water zetten van het land gemakkelijker gezegd dan gedaan is. Neem Zuid-Beveland bijvoorbeeld, een der gebieden die onder water zou zijn gezet. Daar is zulk een ingewikkeld systeem van dijken, dat men op zeer deskundige wijze te werk moet gaan en talloze dijken moet doorsteken (wat op zich een zeer moeilijk karwei is) wil men enig resultaat bereiken. Evenzeer als op Walcheren kan men dan nog maar een beperkt gebied onder water zetten. Wat de nadelen van het onder water zetten betreft: de verwijdering van het water is natuurlijk zeer moeilijk en kan slechts langzaam geschieden. Ook wordt de vruchtbaarheid van de grond ten sterkste aangetast door het zeewater. Doch met behulp van technische en chemische middelen kan men binnen enkele jaren weer goede gewassen van deze grond krijgen. Dit bewijst bijvoorbeeld de Zuiderzeepolder, welke altijd onder water gestaan heeft. De gebouwen, die geheel of gedeeltelijk onder lopen, lijden belangrijke schade. En voor het land brengt de inundatie een enorm verlies mee. Wij kunnen slechts hopen, dat de invasie zo spoedig mogelijk kome, opdat de nazies niet meer schade aanrichten dan zij reeds gedaan hebben.

De dag komt nader en is blijkens een bericht uit Engeland reeds bepaald.

Maar als Churchills waarschuwing bewaarheid wordt, zullen er nog verschillende valse alarms en schijnaanvallen komen om den vijand te verwarren en te veschalken.

De bombardementen op Duitsland, de luchtaanvallen op rangeerterreinen en vliegvelden in het bezette deel van West-Europa en op de militaire doelen langs de Europese kusten kan men als voorbereiding daartoe beschouwen. In de loop van deze week hebben Britse marine-vliegtuigen in een Noorse fjord nog het Duitse slagschip „Tirpitz" voor lange tijd buiten gevecht gesteld, zodat ook bij een eventuele inval van Noorwegen, welk land met Denemarken morgen de vierde jaardag van de Duitse bezetting herdenkt, de Britse vloot als steeds de baren zal beheersen.

Kent gij uw kleuter?

IV.

De ontwikkeling der vermogens is in hoofdzaak bij alle kinderen hetzelfde

Als we de groeifasen van een plant nagaan van knop tot bloesem, dan kunnen wij daarin een regelmaat onderscheiden. Alle mangobomen b.v. groeien op dezelfde wijze nl. eerst schieten ze wortel, dan worden stam en takken gevormd en ten slotte komen bloesem en vrucht: zo ook maken alle kinderen in hoofdzaak dezelfde ontwikkelingsfasen door. We hebben in ons vorig artikel gezien, dat het kind een aantal eigenschappen in belofte meebrengt bij zijn geboorte in de latente aanleg bestaat het geboortekapitaal. Wat het kind later worden zal, hangt in hoofdzaak af van de disposities, die het bij zijn geboorte bezit. Nu ontwikkelen zich die vermogens bij alle kinderen op ongeveer gelijke wijze. De ontwikkelingslijn loopt nl. van onder naar boven eerst ontwikkelen zich de vegetatieve; dan de motorische en zintuigelijke en eindelijk de specifiek menselijke vermogens, nl. denken en willen.

De symphonie van het leven.

Als we een gewaagd beeld zouden mogen gebruiken, dan kunnen we die ontwikkeling vergelijken met een symphonie, waarin om beurten de verschillende instrumenten hun rol spelen en de melodie laten horen.

Eerst de diepe basinstrumenten, daarna de clarinetten; dan de viola's, dan de eerste violen en ten slotte de hoge fluitinstrumenten; sommigen bespelen de melodie in presto anderen in lento of moderato naargelang de aard van het instrument. Maar als de melodie door een bepaald instrument bespeeld wordt, wil dat niet zeggen, dat de anderen zwijgen. Ook dan blijven ze onontbeerlijk voor het accompagnement; alleen blijven ze op de achtergrond totdat tenslotte als het thema voldoende voorbereid is, alle instrumenten tezamen klinken elk in zijn eigen normale sterkte.

Evenzo is het met de ontwikkeling van het psychische leven, dat een langzaam voortschrijdend differentiatie-proces is. Al zijn bij de geboorte alle vermogens aanwezig, zij zijn latent en diffuus: we kunnen ze nog niet goed onderscheiden, maar stuk voor stuk zullen ze op tijd naar voren treden. Het eerst komt het vegetatieve als de bas en basis te voorschijn, die reeds bij den pasgeborene voortreffelijk werkt: dan volgen de motorische functies nl. de werking van de spieren, dan komen de zintuigen bij tasten, zien, horen en eerst pas later het verstand, dat begrippen zal vormen, oordelen en besluiten. Alleen zij er op gewezen, dat de hogere vermogens zich veel langzamer ontplooien dan de lagere. Pas als het kind de lagere school heeft verlaten, dus op 14-jarige leeftijd, zal het verstand vatbaar worden voor abstracte redeneringen.

Zo zien we dus een regelmaat in de verschillende groeiphasen. Telkens zien wij dat op een gegeven moment een functie, die tot dan toe een ondergeschikte rol gespeeld heeft, zich met kracht aan de spits werkt en dan een tijd lang domineert, terwijl de andere op de achtergrond raken. Zo zien wij een stagnatie in het spreken, als de dreumes met de moeilijke kunst van lopen bezig is; wij zien een stagnatie in de brabbeltaal van den kleine, als de zintuigelijke waarneming van het horen zijn beurt krijgt.

Deze stagnatie is echter maar schijnbaar. Zoals de andere instrumenten in de symphonie toch accompagneren, zo ook werken de functies op de achtergrond. Alleen wij merken ze niet op.

Ieder kind heeft zijn eigen natuurlijk tempo.

Al is de opeenvolging der verschillende groeiphasen bij alle kinderen hetzelfde, anders is het gelegen met het tempo; hierin wijkt de ontwikkeling van het ene kind aanmerkelijk af van het andere en vertonen zich grote individuele verschillen, ook bij 2 gewone normale kinderen. Zoals ieder instrument de melodie naar zijn eigen aard bespeelt, zo ook is het met de symphonie van het leven. Ieder kind heeft zijn eigen natuurlijk tempo, dat bij het ene kind lento kan begonnen worden om later in een presto over te gaan en omgekeerd en dit tempo kunnen wij wel enigszins door opvoeding wijzigen, maar in de grond kan dat niet verwaarloosd worden.

Geen broeikast-opvoeding en geen verwaarlozing.

Wie de ontwikkeling van het psychische leven onnatuurlijk wil bespoedigen, zal toch aan het kind geen blijvende voorsprong bezorgen. Zo'n geforceerde groei gaat gewoonlijk gepaard met benadeling van de lichamelijke en geestelijke gezondheid en brengt aan den opvoeder een grote teleurstelling en wel omdat het kind niet hoger kan komen dan zijn aangeboren gaven toelaten. Alleen wordt dan vroeger het hoogtepunt bereikt en daarmede de stilstand want voor dat individuele kind zijn volgens zijn aangeboren vermogens daar de grenzen gesteld. Ook het tegendeel is waar. Een verwaarloosde opvoeding kan het ontwikkelingstempo aanmerkelijk vertragen en zelfs oorzaak zijn, dat de groei tot stilstand komt en ver beneden de hoogte blijft, die bij de gegeven aanleg te bereiken zou geweest zijn. Een opvoeder heeft daarom vooral in de eerste kinderjaren te waken om tussen beide klippen door te zeilen nl. niet te veel en niet te weinig, niet forceren en niet verwaarlozen.

Waag u niet te gauw aan vóórspellingen.

Wie met dit tempo van de ontwikkeling goed rekening houdt, zal begrijpen, dat 2 normale kinderen, onder gelijke omstandigheden opgevoed en op gelijke leeftijd, toch aanmerkelijke verschillen kunnen vertonen.

Niets is verkeerder dan om te menen, dat 2 normale kinderen op dezelfde opvoeding ook op dezelfde leeftijd zullen beginnen met bv. het spreken of eenmaal met het spreken begonnen ook met dezelfde vaart op de weg van het spreken door zullen gaan. Alle normen die hier voor opgesteld zijn, zijn min of meer willekeurig en berusten op toevallige waarnemingen bij sommige kinderen. Men zou verkeerd doen eruit te besluiten, dat uw kind bij dehandje of een achterlijk kind wordt.

p. B. A. Schipper.

WERELDNIEUWS.

DE STRIJD IN BRITS INDIË EN BIRMA.

Charles Grumich seint uit New Delhi:

Van betrouwbare zijde wordt gemeld, dat de Japanse troepen in Brits Indië een deel van 25 kilometer bezetten van de weg tussen Imphal op de vlakte van Manipur en Kohima, 95 km. ten Noorden ervan. Daar zullen zij zich moeten nestelen voordat de natte moeson binnen zes weken aanbreekt of hun langdurige poging om de spoorlijn Bengalen—Assam — een Geallieerde aanvoerlijn — door te snijden zal mislukken.

Het communiqué van Mountbatten maakte melding van een vergrote Japanse druk langs het gehele Assam-front. Het sprak van succesrijke achterhoede-gevechten van Britse en Indische troepen die zich van het Zuiden terugtrekken langs de weg van Tiddim naar de rand van de hoofddefensies op de vlakte van Imphal.

Sommige van deze Geallieerde troepen waren afhankelijk van voorraden en ammunitie, die uit de lucht geworpen werden, terwijl zij zich al vechtende een weg banen door de Japanse groepjes, die de weg hebben doorgesneden.

Het communiqué zeide, dat de Japanse strijdkrachten, die de Imphal-Kohima weg bereikt hebben, nog niet zijn verdreven. Intussen zeide een bericht van William Boni, correspondent van de Associated Press die zich met Generaal Stillwells Noordamerikanen en Chinezen in de Mogaung-vallei van Noord-Birma bevindt, dat afdelingen van Brigadier Generaal Frank Merrills Noordamerikaanse - Marauders het diepste zijn doorgedrongen achter de Japanse linies. Onlangs deden zij een uitval naar Inkangtawng, op slechts 26 kilometer ten Noorden van Kamaing.

Kamiang ligt op ongeveer 32 kilometer ten Noord-Westen van Mogaung, belangrijk punt aan de spoorlijn van Mandalay naar Myitkyina, de voornaamste Japanse basis in Noord-Birma.

Het nieuws van deze onderneming werd vrijgegeven nadat de Noordamerikaanse troepen hun zending volbrachten en zich teruggetrokken naar de bergen ten Oosten van de Mogaung-vallei waar zij de Japanse poging helpen blokkeren om Stillwells hoofdstellingen te flankeren via een pas door de bergen langs de Tanai-vallei. De Marauders, die er korte tijd in slaagden de weg bij Inkangtawng te versperren terwijl andere Noordamerikanen de Japanners verder naar het Noorden bij Laban blokkeerden, doodden tenminste 300 Japanners zonder zelf veel verliezen te lijden. De Geallieerde luchtmacht blijft aanvallen doen in geheel Birma. Olie- en electrische installaties in Zuid-Birma werden getroffen en vijandelijke colonnes in het gebied van de grens met Brits Indië werden beschoten. Aan het Arakanfront hebben Geallieerde troepen Alathangdaw ten Zuiden van Maungdaw bezet in hun opmars naar Akyab. (New Delhi, (AP) 5.4).

DE SLACHTOFFERS IN BERLIJN.

11.000 Berlijners werden gedood bij de laatste twee aanvallen op de Duitse hoofdstad. Aldus meldde het Zweedse nieuwsblad „Aftonbladet" in een verhaal dat wordt toegeschreven aan een diplomatieke bron met uitgebreide kennis over de schade in Berlijn. Het medisch concern Bayer op de Kurfürstendarm werd vernield door een reuzenbom, welke 200 personen doodde. Bij de laatste grote aanval in de nacht van 24 Maart op Berlijn wierp de Raf 2800 ton bommen.. Op 22 Maart bestookten Noordamerikaanse zware bommenwerpers Berlijn met 1500 ton bommen. Het ergste werden de industriële voorstadjes getroffen zoals Dahlem, Zehlendort, Grunewald en Halensee. Het gebied van Siemenstadt zou geheel in puin liggen.

De berichtgever van het „Aftonbladet" zeide, dat de Geallieerde vliegtuigen — waarschijnlijk de gevechtsvliegtuigen die de Noordamerikaanse bommenwerpers overdag escorteerden — onlangs laag over de stad kwamen vliegen tijdens de bombardementen en schoten op de bemanningen der luchtdoelkanonnen. 33 Schooljongens te Spandau zouden zijn gedood. Het verhaal legde nadruk op de tot nu toe onbevestigde berichten, dat Joachim von Ribbentrops Ministerie van Buitenlandse Zaken wordt overgebracht naar Wenen waar zij naar verwachting zal worden ondergebracht in het Hotel Imperial. De leiders van de nazie-partij zouden zich in München samentrekken. Voorts werd gezegd, dat de luchtdoel- en andere defensies van Wenen worden versterkt.

KOHIMA DOOR JAPANNERS VEROVERD?

Het Japanse communiqué beweerde, dat de Japanse invasietroepen in Brits Indië Kohima veroverd hebben op 95 kilometer ten Noorden van Imphal, waardoor zij de Geallieerde spoorlijn van Bengalen naar Assam, doch dichter zijn genaderd. Het communiqué zeide, dat Kohima Donderdagmorgen gevallen is. Verder werd gezegd: „Onze verrichtingen tegen de vijandelijke luchttroepen in de Katha-sector hebben gunstig voortgang." Er was geen ogenblikkelijke Geallieerde bevestiging van de val van Kohima, op 65 kilometer binnen de grens van Brits Indië. Het communiqué van Mountbatten zeide enkel, dat de Japanse druk er toeneemt. Ingeval Kohima door de Japanners veroverd is wil dit zeggen, dat de weg door Manipur, welke Imphal met de spoorlijn in het Noorden verbindt, is doorgesneden (Londen, (AP) 8.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

Te water: „Britse torpedojagers hebben de stellingen de sector van Anzio gebombardeerd op 4 April. In de nacht van 5 op 6 April vielen Britse en Noordamerikaanse kustvaartuigen een e-boot en een luchtafweerschip aan tussen Livorno en Elba. Na een pittig gevecht werd de e-boot tot zinken gebracht en het luchtafweerschip beschadigd. Men zag het later ontploffen. Onze strijdkrachten werden onder vuur genomen door de kustbatterijen, doch leden geen verliezen. Dezelfde nacht veroverden Britse lichte kustvaartuigen, die tussen de Dalmatische eilanden opereerden, een vijandelijke schoener geladen met voedselwaren. Er werden gevangenen genomen.

Te land: Aan het hoofdfront van het 5e en 8e leger vonden patrouillebotsingen plaats en was het geschut actief. Aan het strandhoofd van het Geallieerde 5e leger vestigde een Noordamerikaanse gevechtspatrouille een sterktepunt na een botsing met den vijand.

In de lucht: Geëscorteerde zware bommenwerpers der strategische luchtmacht vielen de rangeerterreinen van Trevieso, Mestre, Bologna en Ferrara aan alsook de bruggen te Senugállia. Middelzware bommenwerpers bombardeerden de bruggen ten Zuiden van Atigliano, ten Zuid-Oosten van Ficulle en in de gebieden van Pontassieve, Certaldo en Incisa. Middelzware bommenwerpers vielen ook de electrische centrale nabij Terni aan. Gevechtsvliegtuigen vervolgden hun aanvallen op de vijandelijke scheepvaart, verbindingswegen, opslagplaatsen en kanonstellingen. 31 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. De Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 1700 enkelvluchten uit. Overdag werden ongeveer 31 vijandelijke vliegtuigen gezien boven de gevechtsgebieden" (Napels, (AP) 8.4).

„DIT IS NIET UW PARTICULIERE OORLOG".

Bij het complimenteren van de Franse vlooteenheden, die onlangs geheel Duits convooi met geleide vernielden bij een gevecht van 40 minuten in de Adriatische Zee, zeide de Britse Vlootvoogd: „Mijn gelukwensen Maar gelieve niet te vergeten, dat dit niet uw particuliere oorlog is. Wees zo goed iets voor de anderen over te laten om tot zinken te brengen. Zo gij hieraan geen gevolg geeft zullen wij een rantsoeneringssysteem voor dit voorrecht moeten instellen" (Algiers.

AANVALLEN OP KOEPANG.

Geallieerde bommenwerpers hebben aanvallen gedaan op Koepang en Latem op Timor.

Journalistiek Leven in Curaçao.

31.

Hier werd dus voor het eerst op Curaçao een plan ontwikkeld om niet alleen inlichtingen, maar ook voorlichting te geven. Het kennen der feiten alleen helpt den mens inderdaad niets en werkt vaak verwarrend. Daar de journalistiek o.a. bedoeld is leiding te geven aan de volksmening, is die vorm van journalistiek de beste welke naast de objectieve weergave van de feiten — ter openbare contrôle — een belangrijke toelichting geeft. Daar reeds Paus Leo XIII op het belang der Pers gewezen had, is het vermeldenswaard, dat reeds zo spoedig op het kleine Curaçao de katholieken onder leiding van hun geestelijkheid zich naar deze richtlijn van den Paus geschikt hebben. Wat dit betreft staat de Katholieke Pers van Curaçao in de eerste rijen.

Tenslotte wordt medegedeeld, dat het blad als bedoeld voor de Curaçaose bevolking het voornaamste van zijn inhoud ten minste in het Nederlands en Papiament zou opnemen. Zoals reeds eerder opgemerkt lag dit in de lijn van de tot dan toe verschenen bladen, die alle in twee of meer talen verschenen. Alras, gelijk in hoofdstuk II opgemerkt besefte de R.K. Missie de fout van een tweetalig blad al na weinige jaren.

In het hoofdartikel worden de lezers voor het eerst als vrienden aangemerkt, een traditie die later insliep, maar thans weer tot leven is gewekt. „Tussen een schrijver en zijn gestadige lezers ontstaat een verhouding, waaraan men moeilijk de naam van vriendschap kan weigeren. Wij althans beschouwen al onze lezers als vrienden, die zich van de anderen alleen onderscheiden door hun onzichtbaarheid. Dit deert evenwel niet. Want al zouden wij onze lezers, op weinige uitzonderingen na, nooit ontmoeten, al worden er geen handdrukken tussen hen en ons gewisseld, toch bestaat er tussen hen en ons een band, en een zeer heilige: ons arbeiden namelijk heeft hetzelfde doel, ons streven is gelijk, onze verlangens zijn dezelfde. Wij willen het waarachtig welzijn van Curaçao bevorderen, en dit is het wat ook zij verlangen".

Wat een verschil van toon met de tot dan toe verschenen bladen! Wel zou ook de Amigoe di Curaçao van tijd tot tijd de strijdtrompet steken, maar zijn entree was vriendelijker dan van vele andere tegelijkertijd ontstaande bladen.

De reactie op de verschijning van het principiële blad.

Hoe de tijdgenoten op de geboorte van de Amigoe di Curaçao reageerden blijke uit wat in het Ze nummer van de Amigoe di Curaçao geschreven werd

In de Amigoe di Curaçao van 12 Januari 1884 leest men omtrent deze reactie het volgende:

„Onze stoutste verwachting is overtroffen geworden. De Amigoe heeft een groten getale lezers gevonden op Curaçao en de naburige Eilanden, terwijl hij het oog niet blijven rustig vertrouwen op een nog schoner toekomst mag vestigen.

Schreven wij de ruime verspreiding van het blad alleen aan een ruime circulering van onze programma's toe, dan zouden wij onrechtvaardig wezen. Neen, menige woning opende zich gul en hartelijk voor de Amigoe doordien alle hier verschijnende weekbladen zijn komst vooraf bekendmaakten. El Imperial en De Vrijmoedige deden dit, zij het dan ook alleen met de noodzakelijke woorden, welke ene loutere kennisgeving vereiste, en welbedacht om toch van geen voor of tegenneigenheid te doen blijken. Inzonderheid leggen wij dan ook de nadruk op onze erkentelijkheid ten opzichte van De Curaçaosche Courant. Geheel ten onrechte zou men hare goede bedoeling jegens ons misduiden, als men te veel acht sloeg op „de welkomstgroet die zij voor ons niet overheeft".

Genoemde Courant sprak met deze ridderlijke betekenis haar innige overtuiging uit, gemotiveerd door het ontkennend en, naar onze innige overtuiging, niet gemotiveerde antwoord op de vraag: „of in onze kleine maatschappij, waarin de verschillende gezindten in eendracht en verdraagzaamheid naast elkander bestaan, nieuwsbladen niet bepaalde kerkelijke kleuren voor het algemeen nuttig te achten zijn."

Deze woorden wekken bij ons geen bezwaar. Integendeel. Behalve toch dat wij hier de Curaçaosche Courant leren kennen als een Courant, die zelf geen bepaalde kerkelijke kleur heeft, verblijdt ons niet weinig het feit van „die verdraagzame en eendrachtige samenwoning op Curaçao der verschillende gezindten."

De Curaçaosche Courant spreekt daar natuurlijk in overdrachtelijke taal. Tussen verschillende partijen verschillende meningen, verschillende leer en verschillende zogenaamde godsdienstige en politieke denkbeelden — tussen verschillende gezindten derhalve, kunnen dikwijls evenmin verdraagzaamheid en eendracht bestaan.

Bijgevolg, bestaan de eendracht en verdraagzaamheid, waar hier sprake van is, alleen tussen de personen die tot de verschillende gezindten behoren. En dit pleit zeer voor de Curaçaoënaars en hunne beschaving. Het is een sprekend bewijs, dat zij bij het grootste verschil van meningen en gevoelens — zelf waar het de hoogste vragen des levens geldt — wijze, bezadigde mensen en zichzelven meester blijven; dat zij geen vriend om verschil van overtuiging, op bezadigde toon en met vriendschappelijke vrijmoedigheid geuit, onvriendelijk zullen bejegenen, nog minder, wat vaak elders geschiedt, hem de vriendenkring ontzeggen. Ere dus den Curaçaoënaars! En zulk een eer geeft hun de Curaçaosche Courant. Maar wat zij met de ene hand geeft neemt zij dat met de andere niet weder terug? „De minste onbedachtzaamheid, zegt zij, van de Amigoe di Curaçao kan aanleiding geven tot twist in godsdienstige zaken". Met haar welnemen! Aan de ene kant is het toch wel een weinig onheus, om iemand, die zich als een vriend aanmeldt, bij zijn eerste binnentreden reeds in het gezelschap, met zulk een waarschuwing te begroeten: aan de andere kant, dunkt ons, dat ene dergelijke waarschuwing tevens de grenzen nadert van ene belediging voor het gezelschap zelve. De kleinste vonk zal een kruitmijn doen springen; maar een enkele onbedachtzaamheid van verstandige lieden, al die ook zulke ontzettende gevolgen kunnen hebben onder zoveel mensen van verstand en doorzicht, als waaruit de Curaçaose maatschappij gezegd wordt te bestaan; onder zovele beschaafde lieden die zich wel allerminst door ene geringe onbedachtzaamheid van een vriend tot twist, krakeel en andere dergelijke dingen zullen laten vervoeren?

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam onze verhouding tot de verschillende „gezindten" op de Curaçaose zuster-eilanden. Eerbied en achting voor elkander en elkanders rechten; eerbied voor iedereen, tot zolang hij de eerbied jegens zich zelven niet verliest: nogmaals, wij doen hulde aan de oprechte bedoeling van de Curaçaosche Courant met haar aankondiging van de Amigoe di Curaçao en zijn niet het minst erkentelijk, „dat zij toch heeft willen hopen en vertrouwen, dat hij met genoegzame tact op het gekozen veld zal arbeiden om geen oorzaak van verwijdering te zijn, waar aaneensluiting voor het algemeen zozeer wenselijk is".

Wordt vervolgd.